

POKROVITELJ
52. VARAŽDINSKIH BAROKNIH VEČERI
/UNDER PATRONAGE OF:

Zoran Milanović
Predsjednik Republike Hrvatske
/President of the Republic of Croatia

FINANCIJSKU POTPORU OSIGURAVAJU
/FINANCIAL SUPPORT PROVIDED BY:

ZLATNI SPONZORI/GOLDEN SPONSORS:

52. VARAŽDINSKE

BAROKNE

VARAŽDIN BAROQUE
EVENINGS | VEČERI

Ambasáid na hÉireann | An Chróit
Embassy of Ireland | Croatia
Velesposlanstvo Irske | Hrvatska

Četvrtak, 29. rujna 2022.

Varaždinske Toplice, Crkva sv. Martina, 20 sati

Tamara Ivaniš, sopran
Igor Paro, teorba
Augustin Mršić, viola da gamba

PARTNERI FESTIVALA / FESTIVAL PARTNERS:

SREBRNI SPONZORI/SILVER SPONSORS:

BRONČANI SPONZORI/BRONZE SPONSORS:

OSTALI SPONZORI/OTHER SPONSORS:

BRANDOVI/BRANDS:

USTANOVE, INSTITUCIJE I AGENCIJE PARTNERI FESTIVALA/INSTITUTIONS, CORPORATIONS AND AGENCIES PARTNERS OF THE FESTIVAL:

ORGANIZATORI I OSNIVAČI 52. VARAŽDINSKIH BAROKNIH VEČERI/THE ORGANIZERS AND FOUNDERS OF THE 52ND VARAŽDIN BAROQUE EVENINGS:

Kontakt informacije/Contact information:

Koncertni ured Varaždin/Concert Agency Varaždin
A. Cesarca 1, 42000 Varaždin, Hrvatska, tel/fax: +385 42 212 907
e-mail: uprava/management: info@kuv.hr
ured/office: office@vbv.hr
www.vbv.hr

PRODAJA ULAZNICA/TICKET SALES: Koncertni ured Varaždin, A. Cesarca 1, Varaždin, +385 42 311 907, office@vbv.hr

Program: *Skok u barok - večer baroknih pjesama*

- Marc-Antoine Charpentier (1643. - 1704.) - Sans frayeur dans ce bois
- Robert de Visée (1655. - 1732.) - Prélude en Ré Majeur
Allemande
Chaconne des Harlequins
Gigue
- Michel Lambert (1610. - 1696.) - Vos mespris chaque jour
- Anonimus (Paris, 1703.) - J 'avais cru qu'en vous ayant
- Tarquino Merula (1595. - 1665.) - Folle è ben che si crede
- Alessandro Piccinini (1566. - 1638.) - Partite variate sopra quest'aria francese detta l'Alemana
- Giulio Caccini (1546. - 1618.) - Torna, deh torna, pargoletto mio
- Giovanni Girolamo Kapsperger (1580. - 1651.) - Toccata arpeggiata - Sferraina
- Virgilio Mazzochi (1597. - 1646.) - Sdegno campion audace

Marc-Antoine Charpentier (1643. – 1704.) bio je *maître de musique* i pjevač na dvoru vojvotkinje de Guise. Dužnosti njezinog kućnog skladatelja obavljao je sve do vojvotkinjine smrti 1688. godine. Uz to, kao skladatelj je surađivao je s kazalištem *Comédie-Française*. Od 1680-ih godina djeluje u službi francuskog prijestolonasljednika te pariških isusovaca. Skladbe koje je Charpentier pisao kao privatni skladatelj vojvotkinje bile su u njezinome vlasništvu te većinom nisu bile objavljivane za javnost. Stoga je velik dio njegovih skladbi do danas sačuvan u rukopisima. Nekoliko njegovih skladbi objavljeno je u časopisu *Mercure galant*, koji je donosio novosti iz života na dvoru, tekstove o aktualnim temama u intelektualnim i umjetničkim krugovima, osvrtu na kazališne predstave, poetske tekstove i notne zapise nekih pjesama. U ovome časopisu objavljena je i Charpentierova pjesma *Sans frayeur dans ce bois*.

Robert de Visée (1655. – 1732.) svirao je gitatu, teorbu i lutnju. U službu na dvoru Luja XIV ušao je 1680. godine kao komorni glazbenik. Bio je i kraljev učitelj sviranja, a iz dnevničkih zapisa markiza de Dangeaua saznajemo da je uvečer redovito svirao gitaru pokraj kraljeva kreveta. Za života je objavio dvije zbirke skladbi za gitaru (*Livre de guitare dédié au roi*, 1682. i *Livre de pièces pour la guitare*, 1686.) te jednu zbirku skladbi za teorbu i lutnju (*Pièces de théorbe et de luth*, 1716.).

Michel Lambert (1610. – 1696.) za života je bio jedan od najpoznatijih i najutjecajnijih skladatelja francuskih dvorskih pjesama (*airs de cour*). Riječ je o pjesmama svjetovnog sadržaja kakve su se u kasnom šesnaestom i u sedamnaestom stoljeću izvodile na francuskom dvoru. Profinjenog ugođaja te jednostavnih ritamskih i melodijskih linija, najčešće su bile namijenjene za solo glas uz pratnju lutnje ili gitare. Osim kao skladatelj, Lambert je bio cijenjen kao pjevač i učitelj pjevanja. Obrazovao se u zboru kapele Gastona d'Orléansa, starijeg brata Luja XIII. Godine 1661. postao je *maître de la musique de la chambre du roi* i na tom je položaju djelovao do svoje smrti.

Tarquinio Merula (1595. – 1665.) djelovao je kao orguljaš, violinist i skladatelj u Cremoni. U njegovu opusu zastupljene su i vokalne i instrumentalne glazbene vrste te se smatra jednim od najprogresivnijih skladatelja svoje generacije. Njegova pjesma *Folle è ben che si crede* objavljena je u zbirci virtuoznih skladbi za glas i basso continuo *Curtio precipitato et altri Capricij...* 1638. godine.

Alessandro Piccinini (1566. – 1638.) bio je talijanski lutnjist i skladatelj. Potječe iz obitelji lutnjista te je zajedno sa svojom braćom djelovao na dvoru obitelji d'Este u Ferrari. Nakon smrti vojvode Alfonsa II (1597.), Piccinini ulazi u službu kardinala Pietra Aldobrandinija, papinskog legata u Bologni i Ferrari. Piccinini je najpoznatiji kao autor dviju zbirki skladbi za lutnju: *Intavolatura di Liuto et di Chitarrone, libro primo* (1632.) i *Intavolatura di Liuto* (1639.).

Talijanski skladatelj i pjevač **Giulio Caccini** (1546. – 1618.) djelovao je u Firenci te je bio jedan od članova Firentinske camerate, skupine humanista, glazbenika, pjesnika i intelektualaca koja je svojim djelovanjem doprinijela razvoju novog monodijskog stila i opere kao glazbene vrste. Najpoznatiji je kao autor zbirke *Le nuove musiche* (1602.), jedne od prvih zbirki monodija – jednoglasnih pjesama uz instrumentalnu pratnju čija je melodija usklađena sa sadržajem teksta, a ne više sa starim učenjima o harmoniji. Caccinijeva pjesma *Torna, deh torna, pargoletto mio* objavljena je u njegovoj drugoj zbirci monodija *Nuove musiche e nuova maniera di scriverle* (1614.).

Giovanni Girolamo Kapsperger (1580. – 1651.) talijanski je skladatelj, a svirao je lutnju, teorbu i gitaru. Djelovao je u Rimu, gdje je bio na glasu kao virtuozni glazbenik, što mu je omogućilo da održava prijateljske odnose s tamošnjim plemstvom, kao i s krugovima bliskim papi. Bio je vrlo plodan skladatelj te je dao značajan doprinos razvoju teorbe kao solističkog instrumenta.

Virgilio Mazzochi (1597. – 1646.) djelovao je u Rimu kao *maestro di cappella* u crkvi Il Gesù, bazilici Ivana Lateranskog i bazilisi sv. Petra. U njegovu opusu zastupljene su razne glazbene vrste, od sakralnih djela do opera. Svjetovna kantata *Sdegno campione audace* skladana je na tekst Giulia Rospigliosija, koji je kasnije postao papa Klement IX.

Jelena Sviben

Tamara Ivaniš rođena je 1994. godine u Varaždinu. 2016 diplomirala je s izvrsnošću na akademiji za glazbu i primijenjenu umjetnost u Beču (MDW) u klasi prof. Karlheinz Hansera. Nositeljica je brojnih nagrada internacionalnih pjevačkih natjecanja poput „Juventus Canti“ u Slovačkoj, Ferruccio Tagliavini, Hilde Zadek, Nico Dostal u Austriji. Sa 18 godina debitira u bečkom Schlosstheatreu Schönbrunn kao Barbarina (Le nozze di Figaro- W.A.Mozart). 2015. godine pjeva ulogu Flaminie iz Haydnove Opere “Il mondo della luna” u Landestheatreu Salzburg pod vodstvom dirigentice Mirge Gražinyté-Tyla. Od 2016 godine član je ansambla Landestheatra u Salzburgu gdje debitira kao Olympia (Hoffmannove priče- J. Offenbach), Ilia (Idomeneo- W.A.Mozart), Lisetta (La Gazzetta- G. Rossini), Pepi Pleininger (Wiener Blut- J.Strauss). 2019 debitira kao Frau Silberklang iz Mozartovog Schauspieldirektora u Staatsoperi Stuttgart (JOiN), te 2021 kao Blonde iz Otmice iz Seraja na festivalu Burg Gars u Austriji. 2022 mentor je na novoosnovanoj Hrvatskoj opernoj Akademiji u Varaždinu. U listopadu 2022 debitirati će kao Tamiris iz Mozartove opere „Il Re pastore“ u Salzburgu uz orkestar L'Arpeggiata dirigentice Christine Pluhar, te uz renomirane pjevače poput Rolanda Villazona.

Igor Paro, lutnjist i gitarist, klasičnu gitaru diplomirao je na Muzičkoj Akademiji u Zagrebu 1986. godine u klasi Darka Petrinjaka. Studirao je ranu glazbu, renesansne i barokne lutnje od 1988. do 1994. godine u klasi Eugena Domboisa i Hopkinsona Smitha na *Scholi Cantorum Basiliensis* u Baselu, Švicarska. Igor Paro jedan je od pionira lutnje i povijesno obavještene interpretacije renesansne i barokne glazbe u Hrvatskoj. Kao solist i član različitih ansambala za ranu glazbu nastupao je u inozemstvu i na gotovo svim značajnijim festivalima u Hrvatskoj. 2017. godine osnovao je barokni ansambl *Cappella Zriniana* s ciljem istraživanja i predstavljanja glazbe iz vremena i okruženja Zrinskih i Frankopana. Ansambl je premijerno nastupio 2017. godine na 47. Varaždinskim baroknim večerima, a potom i u brojnim drugim gradovima – među ostalim u Čakovcu, Kutjevu, Valpovu, Vinkovcima, Osijeku, Lunu, Virovitici, te u Pečuhu i u Subotici. U suradnji s glumcem Zoranom Kelavom autor je zapaženih glazbeno-pjesničkih recitala posvećenih hrvatskoj renesansnoj i baroknoj baštini. Uključenjem još nekih glazbenika u rad renesansnog dua Paro/Kelava, 2018. godine osnovan je renesansni ansambl *Plavca nova*, posvećen istraživanju i izvođenju hrvatske renesansne glazbe. 2019./2020. Igor Paro je stručni savjetnik za renesansnu glazbu te autor i izvođač originalne glazbe za igrani film „Ribanje i ribarsko prigovaranje“ o hrvatskom renesansnom pjesniku Petru Hektoroviću u režiji Milana Trenca. Na Pula Film Festivalu u rujnu 2020. godine za taj rad dobio je i Zlatnu Arenu za najbolju glazbu u filmu. Od 2011. godine predaje klasičnu gitaru i komornu glazbu na Umjetničkoj školi „Franjo Lučić“ u Velikoj Gorici. Od listopada 2021. godine primljen je u naslovno nastavno zvanje predavača na Muzičkoj Akademiji u Zagrebu kao prvi predavač lutnje u Hrvatskoj. Piše stručne članke, objavljuje moderne transkripcije renesansne i barokne glazbe za lutnju i održava predavanja i majstorske radionice za ranu glazbu i lutnju. Član je HDGU (Hrvatskog društva glazbenih umjetnika).

Augustin Mršić, violončelist i gambist, rođen je u Zagrebu 1965. Diplomirao je violončelo na Muzičkoj akademiji u Zagrebu 1987. Iste godine dobitnik je Nagrade Sveučilišta u Zagrebu. Kao član gudačkog kvarteta Baloković osvojio je prvu nagradu na Natjecanju muzičkih umjetnika u Zagrebu 1988. Djelovao je kao solo violončelist Hrvatskog komornog orkestra od njegovog osnutka do 1995. Bio je član Zagrebačke filharmonije od 1987. do 1997., a od 1997. djeluje kao solo violončelist orkestra Opere Hrvatskog Narodnog kazališta u Zagrebu. Kao komorni glazbenik i/ili solist surađivao je s više domaćih i europskih ansambala (Hrvatski barokni ansambl, Sintagma musicum, Dubrovački simfonijski orkestar, European Master Orchestra - Beč, Simfonijski orkestar “La Greccia” - Italija). Član je ansambla Responsorium s kojim nastupa na uglednim domaćim i europskim baroknim festivalima (Glazbene večeri u Sv. Donatu, Koncerti u Eufrazijani, Rovinjski barokni festival, Donaufestwochen – Austrija, Koblenzer Barockkonzerte – Njemačka i dr.) Snimio je nekoliko CD-a, uglavnom barokne glazbe. Okušao se i kao glazbeni producent CD-a Trogirski evangelistar (12. st.) (Splitski književni krug, 1997.) te CD-a Zagrebačkog dua kontrabasista (Hrvatsko društvo skladatelja, 1998.).

